

MƏLAHƏT YUSİFQIZI

Güclülər allaha silah çevirir

*...İki bölünməkdən elə qoxmuşam,
Çöpü də ikiyə bölmərəm daha.*

Söhrab Tahir

Əjdaha oyunu, İblis oyunu...

Haqsızın oyunu gedir cahanda.

Nəbzi tutulmursa oyunbazların,

Soy-köklər, yol-izlər itir cahanda.

Nədən danışırısan sən, ay pir olmuş?!
Haqqından Şeytana gələ bilmirsən.

Bir düymə basmaqla gedir milyonlar,

Sən çöpü yarıya bölə bilmirsən.

Gücsüzü artmağa qoymurlar, atam!

Kələk öyrənənlər gedir irəli.

Təslimə endirir qoluzorlular,

Kəsirlər, dil əgər demirsə "bəli".

Gözləri götürmür bu Yer üzündə

Sənin millətinin böyüklüyünü.

Dostuna Haqq kimi baxır millətin,

Heç görən olmayıb dönüklüyünü.

O gün neçəsini haqqının üstdə

Dindaşlar (İran rejimi) asdırdı dar ağacından.

Xəbər tutmaq olur yad planetdən,

Xəbər yox o tayda qardaş-bacından.

Bizə öyrətmədi ulularımız

Haqqı tapdayıb da Şeytan olmağı.

Doğmalığ öyrətdi dosta, yoldaşa,

Bir də öz Haqqına qurban olmağı.

Haqq şərə güc verir. Yer in kələyə,

şərə qaldığını bilib, gedirik.

Güclülər Allaha silah çevirir,

Biz Allah adına ölüb, gedirik.

Düşmüşəm

Qismətim seçilib, sirrim olubdu.

Ocağım olubdu, pirim olubdu.

Allahın yanında yerim olubdu,

Mən Yer in üstünə baha düşmüşəm.

"Haqqam" deyənlərə Haqq sirri açaq.

Haramlar könlümdən olubdur qaçaq.

Olmuşam gah torpaq, gah su, gah ocaq...

Gahlardan asılıb, gaha düşmüşəm.

Kimsəni yolundan əyməz yerişim.

Nə kəc yolum olub, nə kəc vərmişim.

Bir Allah şahiddir, haqq olub işim,

Haqq olan yaddaşa daha düşmüşəm.

Haqdan yarandım ki, hər haqqı tutam,

Şər-şeytanı qovub, haqqa haqq qatam.

Anam haqq olubdu, haqq olub atam,

Soy-köküm dərin di, şaha düşmüşəm.

Şeytandan yetişən çörəklər qıfıl,

Kilidə tuş gələn diləklər qıfıl.

Sevgi bir açardı, ürəklər qıfıl,

Bir sevgi öldürüb, aha düşmüşəm.

Yoxsa

"Darıxmaq" sözünü, gəl, məndən soruş!

Adsız ünvanları gedib-gəldiyim.

Adı itmişlərdi, özü var hələ,

Dünyaya sərf etmir mənim bildiyim.

Yazır, yazdığını pozur durmadan,

Dilinə gətirmir elədiyini.

Aldadıb qarmağa keçirir, heyif!

Qəbirə sallayır bələdiyini.

Uşaq olmayasan, aldanmayasan,
Gözünü qırpdığın an sən deyil.
Soyunu, kökünü qazıyan dünya
Başını aldadır, qan, sən deyil!

Adını dəyişib, ayrı ad verir,
Gözünü döyməklə bitirir işi.
Onun əlindədi Yer-Göyün hökmü,
İstədiyi səmtə əyir gərdişi.

Apar bu yol ilə, çək bu yol ilə,
Batan nəsilləri bir çıxart üzə.
Yoxsa kələk-külək dövlətlər ki, var,
Yenə kül üfürər "kor" gözümüzə.

Baha kəsdilər başımı

Bicaq
eyni həvəslə
kəsməz hər başı.
Boynumda yaxşı işlədi
cəllad bıçağı.
Kəsilib
50 yaşımıdakı işimin
içinə atıldı başım.
-Öldürmək daha ucuzdur, - deyər
baha kəsdilər başımı.
Kəsilmiş başım
yaman qarışıb
bədəninə axtarmağa.
Hər gün başını axtarır
bədənim də.

Bağlı tabutda dəfn olunur başsızlar,
bilirəm.
Cənnətin qapıları bağlanacaq
cəlladların üzünə.
Sındırmağa baş qalmayacaq
o qapıları.
Çünki
önlər başkəsik gedəcək
o dünyaya.

Nəyin "təbiətə uyğun" olduğunu
anladır bilik.
"Təbiətə uyğun" yaşamadı
başkəsənlər.
Nəticəni qəlizləşdirdilər
səbəb çox sadə olduğu halda.
Hücum etmək özünü qorumaqdırsa
edək!

Doğmalığın bəsdir

(Nizami Cəfərova)

Havada güllə səsinə öldü quşlar.
Dirisinə dəyməyə macal tapmadı güllələr.

Babalar çoxdan bildi
düşmənin ağciyər olduğunu.
Hər yerdən qovulanda
bizə sığındı düşmən.
Hər kəs bildi,
Bizdən düşmən olmadığını.
Hər kişiyyə qismət deyil
ağırtaxtalı olmaq.
Olmaq və görünmək.

Sözlüyün sanbalını artırdı
"qolgücü", "kişilik", "ərlik" sözləri.
Düymənin basılmağına bağlıdır
Yerin işi.
Qorxusundan sümüyü çıxdı
Yer kürəsinin.
Sümüyünü atmadıq
ətini yediyimizin.

Oğullar düşmən çəpəri deyil daha.
Başlı başını götürüb qaçdı.
Qaçdı və canını qurtardı.

Ayağına daş dəyməsin, qardaş,
dur, sən də qaç!
Mənə doğmalığın qaldı, yetər!

Ağır saxlanc

Əlini saxlamışdı hər iki tərəf
tətiyin üstündə,
sərhədin iki addımlığında.
Bir əlin haqqı
çox idi o birindən.
Hər oğulun işi deyil
nəyi isə saxlamaq.
Saxlamaq gah şərəf,
gah da qaxınc gətirər
anamız, ya elə atamız Yer üzündə.

Qarnını saxlayır başı olmayan.
Ağrısı yaman olur
saxlanan qarnın.
Çoxu qarın saxlamağa gəlir həyata.

Gəlir də arxasında yaşayır qarnının.
Zamanın qırılacağından qorxur adam.
Qorxur da saxlayır ayağını.
Saxlayır da uduzur zamanı.
Əslində uduzmalıdır
tərəflərin biri.

İki tərəfi var "qarşı" sözünün.
Birliyi, həm də təkliyi var "bir" sözünün.
Dilini saxlayır yad sözdən.
Dilini saxlayır kəsilməkdən.
Kiminin dili kəsilir, kiminin başı.

Dili kəsilsə yolu kəsilir yarasaların.
Gözünü saxlayır sözü ağzında qalan.
Gördüyünü gözünə yığır dilindən olan.
Özünü saxlayır gözü böyüyən.
Neçə anlamı var "saxlamaq" sözünün.
Başını saxlayır hərə
udmağa, uduzmağa.

Ağır saxlanırdı baş saxlamaq,
başını saxlamaq.

Sınacaq axır

Gözəlliyi dünənkindir,
Qol açanda gözələ bax!
Dilinin üstə dil bitib,
Dil açanda gözələ bax!

Hörüyü beldən aşağı,
Yetdi dünənin uşağı.
Saymaz qadağa, yasağı,
Dalaşanda gözələ bax!

Çox gec alışa, gec yana,
Gec çeşidləyə, gec qana.
Yaralaya, əli qana
Bulaşanda gözələ bax!
Yetkinliyinə dolunca,
Biri yetişib, alınca.
Yalquzaqları dalınca
Ulaşanda gözələ bax!

Od tutub, yanacaq axır,
Dünyanı qanacaq axır.
Bu yolda sınacaq axır,
Yolaşanda gözələ bax!

Çoxu öldü

Uzaqdan yaxın olmadı,
Səl gəldi, axın olmadı.
Heç azım, çoxum olmadı,
Nə oldu, bildim?! - Bilmədim.

Sevincimiz dərd sayaqdı,
Bizə təkcə Haqq dayaqdı.
Dünyanın başı ayaqdı,
Yüyürüb gəldim?! - Gəlmədim.

Haqq çox verdi, mən az umdum.
Dedim, köləndim, qulundum.
Kimə qulluqda bulundum,
Uduzdum, üzüm gülmədi.

Yaradana aşiq idim.
Yaddaşa yaraşiq idim.
Ömrü qat-qarışıq idim,
Çoxu öldü, mən ölmədim.

Dərd-qəmdən bahası yox

*İndi hər şey satılır,
Təkcə dərd-qəm müftədir.*

Nurafiz

Qəflətə uyma, qardaş!
Dərd-qəmdən bahası yox.
Dərd verən çox ustadı,
Sonu, intəhası yox.

Dəyişdik varı dərdə,
Yatırı, yarı dərdə.
Köləyik qarı dərdə,
Deyirlər, qafası yox.

Bir düşünüb dayanın,
Bir qan-gen, bir soy anın.
Meydanda ad qoyanın
Ölməyə kahası yox.

Varımın üstündə cəm,
Birlikdir qəsdimdə cəm.
Suçunun üstündəcə
Tutmuşam, ahası yox.

Yol gədiyə dayanıb,
Əl tətiyə dayanıb.
Söz sümüyə dayanıb,
Gerisi, dahası yox.